

ಕಥೆ

ಅಜ್ಜಾತವಾಸ

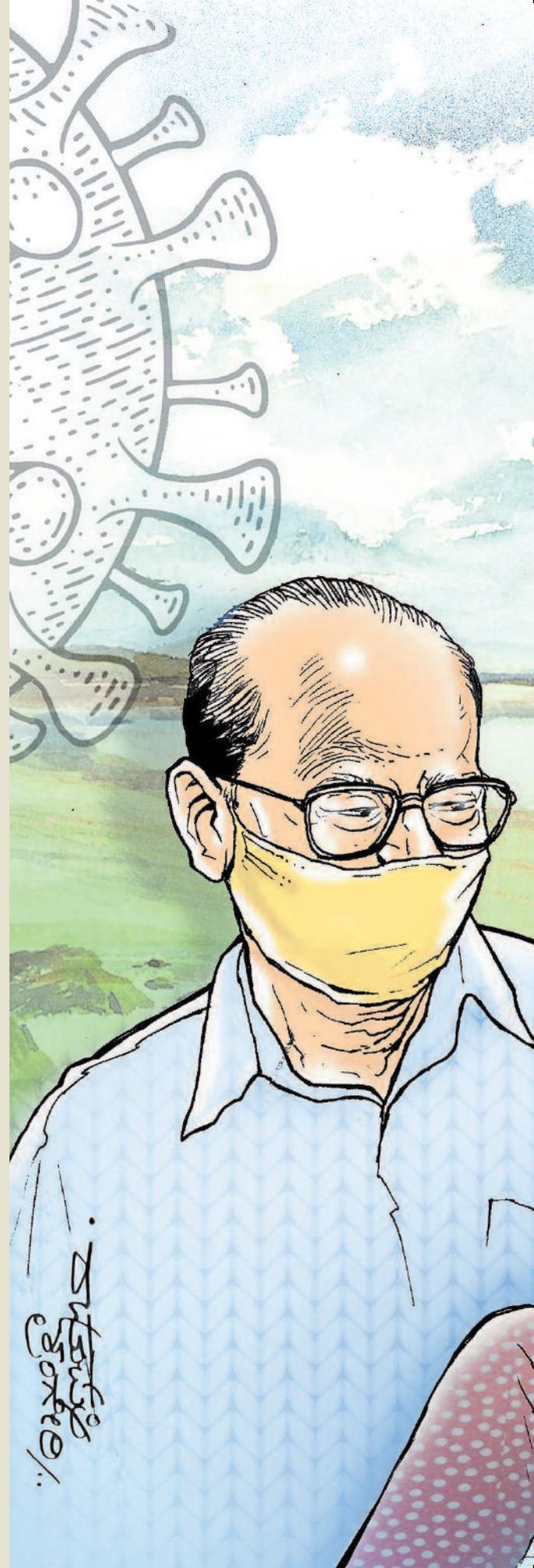
■ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೊಡೆಕೆರೆ
ಕಲೆ: ರಘುಪತಿ ಶೃಂಗೇರಿ

ಅಘನಾಶಿನಿಯ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮಾಸ್ತರು ಸೇವೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿವೆ. ತುಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ ಬಾಳಿದ ಜೀವ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕೊರೊನಾ ಎಂಬ ಮಾರಿ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವವರೆಗೂ ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕುಮಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಘನಾಶಿನಿಯಿಂದ ಕುಮಟೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಗೊಂದು ಬಸ್ಸಿದೆ. ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರೊನಾ ಬಂತಂತೆ, ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂತಂತೆ, ಅದರ ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ಚೀನಾ ಅಂತೆ... ಹೀಗೆಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಯ, ಟಿ.ವಿ.ಯ ಸುದ್ದಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅರೆಮೋಜಿನಿಂದಲೂ, ಅರೆ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕುಮಟೆಗೆ ಇವರ ಪವಿತ್ರ ನಿರುದ್ದಿಶ್ಯ ನಿತ್ಯ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೊರೊನಾ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂತಂತೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂತಂತೆ ಎಂದು ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ತಾ ಪ್ರಸಾರ ಶುರುವಾಯಿತು. ಮೊದಮೊದಲು ಸಾವು ದೂರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಅತಿದೂರದ ದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಕೊರೊನಾ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೊದಲ ಪ್ರಕರಣ ವರದಿಯಾಯಿತು. ಭಟ್ಟಳಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಕುಮಟಾಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಹಳ ತಡವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಮಾಸ್ತರರೂ ಸ್ವತಃ ಬಲ್ಲ ಅನೇಕರ ಕಾಯಿಲೆ, ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಇದೇನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮಾಸ್ತರು ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾದರು. ತರ್ಕಾತೀತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಈ ಅಗೋಚರ ಕ್ರಿಯೆಯು ಇದೀಗ ತಾನು ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಈ ಊರಿನ ಅಗಸೆ ಬಾಗಿಲನ್ನೂ ಹೊಕ್ಕಿತ್ತೆಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿ ಮಾಸ್ತರರು ಅಧೀರರಾದರು.

ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಮಾಸ್ತರರು ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೆದರುವ ಆಸಾಮಿ ಅಲ್ಲ. ಎಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೂ 'ಒಂದು ಕೈ ನೋಡೇಬಿಡೋಣ' ಎಂಬ ಛಾತಿಯವರೇ. ತಮ್ಮೂರುಗಳವರೆಗೂ ಈ ಮಹಾಮಾರಿ ಇನ್ನೂ ಬರದಿದ್ದ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಅದರೆದುರು ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತಂತೆ ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡಿದ್ದರು ಮಾತ್ರ. 'ಆಧುನಿಕ ಕಾಲ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಗತಿಯ ಅತ್ಯುಜ್ವಲ ಕಾಲ ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತೇವಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೇ ಏನು ಮನುಷ್ಯ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದು?' ಎಂಬ ಬೇಸರವೂ, ತಿರಸ್ಕಾರವೂ ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟಾಗಿ ಹುಟ್ಟತೊಡಗಿತು. ಮನುಷ್ಯರು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕಿಲ್ಲದಂತೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದು, ಅನಾಥ ಹೆಣಗಳಂತೆ ದಹನಕ್ಕೊಳಗಾದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹತಾಶರಾದರು. ಭೂಲೋಕ ಸಾವಿನ ಮನೆಯಂತೆ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಸರಕಾರ ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಘೋಷಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅಘನಾಶಿನಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಬಸ್ಸುಗಳು ಕುಮಟಾದಲ್ಲೇ ನಿಂತವು, ಇನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತೆ. ದೋಣಿಗಳು ಸಂಚಾರ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಘನಾಶಿನಿಯ ತೀರದಲ್ಲೇ ನಿಂತವು. ಮೂರೂ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ನದಿಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಊರು ಇದೀಗ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಗಾಢ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. 'ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುವವೇ?' ಮಾಸ್ತರರು ಕಿಂಕರ್ತವ್ಯಮೂಢರಾದರು.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಇಬ್ಬರೂ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊರೊನಾ ಮಾರಿಜಾತ್ರೆ ಶುರುವಾದ ತಕ್ಷಣ ಹೊರಟಿದ್ದರೆ ಅಘನಾಶಿನಿಗೆ ಬಂದುಬಿಡಬಹುದಿತ್ತು. ಏನೇನೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೊರಡುವ ಕುರಿತು ತಕ್ಷಣ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಈಗ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸವಂತೆ ಅವರದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ

ರಘುಪತಿ ಶೃಂಗೇರಿ